

לעשות רצונך אלוקי חפצתי

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק מהגה"צ רבי יהודה מאנדרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת בלק תשפ"ה

חובת החיזוק וההוראה בעקבות הניסים והנפלאות של השי"ת

עצור נפלא ארץ שטעמפל - הנהגות

רש"י מביא שבנות מואב לא הסכימו לזנות עם בני ישראל, לפני שיעבדו לפעור. ויש בזה הבנה בכוחות הנפש. הם הפכו בכך את העבירה לשיטה רח"ל. לא התגברות חד פעמית של היצה"ר.

ומכאן נלמד לצד הטוב, תתן לעצמך חותמת - שטעמפל: אני בן תורה גדול, ירא שמים, נובהרדוק, לב זהב, מתמיד, צדיק, אני קרוב להשי"ת ויש לי עי"ז מזל טוב וכו' וכו'.

וכשבחרת איזה שטעמפל אתה נותן לעצמך, אז תגיד תמיד לעצמך, "אני בעצם בן תורה גדול, בעל בטחון גדול או בעל חסד גדול (גם אם אתה מגזים קצת) וא"כ אני צריך להתנהג כפי מה שאני".

אם תהיה עקבי בזה, זה יביא לך המון זכויות בחי"ך. וכן מסופר על פוסק דורינו הגר"ש וואזנר זצ"ל שכשהיה כותב בירורי הלכה בבחרותו היה חותם "שמואל הלוי וואזנר אב"ד לאדו!!

אבל כדי לעשות את זה אתה חייב להתעלם מכל מיני עבירות או סתירות שהיצה"ר מראה לך שאינך כזה בעל בטחון או צדיק או בעל חסד או מתמיד. ולדעת, שיותר ממה שהיצה"ר מחפש להכשיל אותך בחטא, הוא רוצה להוריד ממך החותמת שלך! (ואדרבה, תשנן לעצמך כסדר מעלתך זו העקרית שבחרת לך כשטעמפל, ותעלה ותצליח!!!). ועי' בדברים הנפלאים בעמוד השני שהועתקו מהקו מעובד ד' מיוחד

והנה פינחס זכה בפרשה לקנא קנאת ד', אף על פי שעד עכשיו לא היה לו חשיבות

בן אדם. המילה יהודי ג"כ שורשה הודיה, ובפ' ביכורים רואים כמה התורה החשיבה את ההכרת הטוב. איזה חיזוק צריך לעת כזאת?

החיזוק הוא ההודיה עצמה. זהו עיקר עבודת השם כמו שכתב הרמב"ן הנ"ל, ועל זה בנוי כל ספר חובת הלבבות. זהו גוף העבודת השם שאתה עומד ומתבונן בטובותיו, ומודה לפניו. ועי' אוה"ח הק' פ' דברים (א' לב) על הפ' "ובדבר הזה אינכם מאמינים בד' אלוקים", שכוונת הפסוק שאינם מאמינים אפי' בניסים שראו בעי-ניהם! אשר נשאל השם כאשר ישא איש את בנו. והראיה - שהרי הם שאלו "היש ד' בקרבנו אם אין"! ורואים שאם ח"ו לא משקיעים מחשבה בניסים אפשר להשאר באותו מצב, וזהו תביעה חמורה כמו שכת' בפ' שלח י"ד כ"ב "כי כל האנשי שים הרואים את כבודי ואת אותותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי" וכו'.

איך משמרים את החיזוק?

במה שכתבנו על הגר"ח שמואלביץ זצ"ל

שיחה זו הושמטה מרוב הגליונות שבוע שעבר, ולכן אנו חוזרים ומדפיסים אותו השבוע לתועלת הרבים

ידועים דברי הרמב"ן סו"פ בא- שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין קל עליון חפץ בתחתונים, מלבד שידע האדם ויודה לאלוקיו שבראו... ולא יעשה הקב"ה אות ומופת בכל דור לעיני כל כופר עכ"ד. בדורינו אנו זכינו לראות יד השם בגלוי, עד כדי שאפילו הגויים רואים ואומרים שהשי"ת עוזר לעמ"י. וכן יהודים רחוקים, שעד עכשיו כמעט לא העלו שם שמים על שפתם אומרים ומודים בפה מלא שזה יד השם!

זהו עת רצון נפלא, וכמה עלינו להתפלל שכעת כל עמ"י יחזרו בתשובה, צריכים להודות להשם באופן תמידי ובלתי נגמר. אני זוכר אחרי מלחמת ששת הימים איך שהגר"ח שמואלביץ זצ"ל, שנה שלימה לא הפסיק לדבר על הזמן שהיו במקלט ועל ההודיה להשי"ת. ההודיה של היהודי זהו הא' ב' של ה'מענטשליכקייט'- להיות

מוסר מועיל מאוד

"יראו את ד' קדושו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודורשי ד' לא יחסרו כל טוב: הודו לד' כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח בד' והיה ד' מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: ".....מוכר?!!?!..... נשנן את הפסוקים היקרים האלה כמה פעמים, ואז כל פעם בברכת המזון נוכל שוב להתעורר מזה!

מיוחדת. ועוד, רש"י כתב שכאן רפו ידיו של משה (והמה בוכים) כדי שיבא פינחס ויטול שכרו!! לפעמים הקב"ה ימעט כוחותיו של הצדיק הגדול, כדי שאתה תקבל את חלקך! ולכן תזכור גדלותך, ואת כל המלחמות היצר שלך וכל קשייך, שיתכן שגדולים אחרים לא עברו, ואל תתייאש אף פעם מהצלחתך! ובפרט תתפעל ממעלתך העיקרית - השטעמפל שלך - ואל תפסיק לשנון, ולצפות לגדלותך והצלחתך (לא רדיפת הכבוד הבל הבלים - אלא קיום תפקידך לפני השי"ת!).

במהרה בימינו אמן!

כמה עצות להודות עם געשמאק [קשה לתת עצות - כי כל אחד שונה מחברו].

א. יש מי שקל לו יותר להודות בכתב לפני ד' - לכתוב מכתב להקב"ה. ויש בדיבור, ואפשר חלק כך וחלק כך, או לכתוב ולהודות מתוך הכתב. ב. רבי אביגדור מילר זצ"ל אמר, לשבת על עניין אחד ולהרחיב בו. גם באמירת פרטי ההטבה, [גם כמה אני חייב להודות ע"ז - כדוגמת התוכן של נשמת]. ג. להתפלל לזכות להודות בהרחבה, [וזהו תפילה אהובה מאוד לפניו ית']. ד. מומלץ להתחיל בקביעות של 10 דקות או חצי שעה (לפי כמה שמרגישים שזה הולך עם גישמאק) בריכוז גבוה - איני נסמיכי.

שהזכיר שנה שלימה דוקא את המקלט, יש עומק מיוחד. יש ווארט נפלא מהרב שך זצ"ל. הוא שואל: יש טבע של 'יש לו מנה רוצה מאד' תיים, איך מתגברים על זה? הוא אומר יסוד עצום: אם תנסה לזכור את הטוב שיש לך עכשיו, זה לא יצליח. מהר מאד לוקחים את הטוב כמובן מאליו ושוכחים ממנו. דוד המלך אומר (תהילים ל') "ארומימך ד' כי דליתני. ולא שימחת אויבי לי. שועתי אליך ותרפאני. העלית מן שאול נפשי. בערב ילין בכי. הסתרת פניך הייתי נבהל. אליך ד' אקרא" וכו' הוא מזכיר לעצמו כסדר את ההרגשות שהיו לו לפני הישועה. את הדלות, את החולי, את הבכי והבהלה, ואיך הוא התפלל אז. כשזוכרים את הקשיים מעריכים את הטוב, (ולא רוצים מאתיים) ואז אפשר להודות ולהודות בלי סוף. זה הסיבה שהגרח"ש זצ"ל לא גמר לדבר על המקלט, אנחנו גם צריכים לזכור איך קמנו כמה פעמים באמצע הלילה ולא ידענו אילו 'בומים' אנחנו הולכים לשמוע, כשתגמר יללת האזעקה המפחידה. אח"כ איך התכוונו ל'בומים' מתוך תפילה ותקווה, ואת הרעש וההדף שהרגשנו לפעמים. אם נזכור את הפחד הזה, לא נוכל לשכוח כ"כ מהר איזה ישועה גדולה קיבלנו.

הרב שך זצ"ל אמר פעם, למה יש 'צדיק ורע לו'? כי אינו מודה להשם מיליון פעם כל יום! הרי על כל נשימה ונשימה תהלל ק-ה! ואמר על זה רבי אייזיק שר זצ"ל - 'גאנץ הלל!' (הלל השלם!), כל העבודת השם זה להודות, גם התורה והתפילה. וזהו כל חובת הלבבות. נזכור את הקושי שעברנו, ונשנן בכל עת מצוא: כי הוא לבדו לבדו פועל גבורות (לא המטוסים), עושה חדשות (לא ראש הממשלה וכו'), בעל מלחמות (לא הנשיא)!!!, הוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, עי"ז נתחזק מאד בביטחון וזכה בקרוב ממש לגאולה השלימה

חלק מרהודעות שהושארו בקו השגחה פרטית שלוחת בטחון שבועי (023011906) עבור המערכת

חיי, שבמקום שמלחמת היצר יהיה דבר קשה ומתיש, זה הפך להיות דבר משמח. "אה! ב"ה יש לי הזדמנות לעוד הצלחה בשמירת העיניים!". ומתוך השמחה אני ב"ה גם מצליח הרבה יותר. חוץ מזה, ירד לי גם הפחד, מה שעד עכשיו לא הייתי בטוח שאוכל להצליח, כי שמתי לב תמיד רק למכשולות, מעכשיו האמנתי הרבה יותר שאוכל להצליח. כבר אין לי את הפחד והקושי שליוו אותי תמיד בנסיונות כיון שלא האמנתי שאצליח, ואוטומטי, מכח זה אני באמת מצליח הרבה יותר!

ב"ה עכשיו אני כבר חצי שנה אחר זה, וכבר התחלתי עוד נושאים בעבודת השם בדרך נפלאה זו.

מכתב שרהג'יע למערכת

לכבוד בטחון שבועי

רציתי להודות לכם על העלון המיוחד שמאד מחזק בדרך הייחודי שלו. הוא מלמד ביטול כל הכוחות, לא לפחד מהעניין ומההווה, להיות תמיד רגועים ולהודות להשם על כל החסדים שהוא עושה. לקראת סוף השבוע שלפני שבועות, בתי בת 8 התלוננה על כאבי ראש חזקים. דאגתי שתשתה יותר ושתנוח, אבל הכאבים המשיכו. שבת בבוקר כבר חשבת שזה מצב שדורש התערבות רפואית

הקלטה חשובה מאד מיהודי עובד ד' מיוחד

אני רוצה לספר על שינוי עצום שזכיתי לה ע"י הבטחון שבועי. זה התחיל בנושא של שמירת עינים. היה לי, תקופה ארוכה שהייתי תמיד מורכח את עצמי שאני לא כמו שהייתי צריך להיות. זה הקשה עלי מאוד את כל העבודת השם, ואפילו לא הבנתי מה חסר לי. עד שלמדתי מה'בטחון שבועי' שצריך להתרגל לראות בעיקר את החלק הטוב, ולי שמוח עם ההצלחות, וכך התחלתי בעצמי לעשות, ולהכשיר לעצמי כל עבודה שזכיתי לעשות (מה שעד עכשיו הייתי תמיד בודק וחושד בעצמי, מי, שגם מה שעשיתי אינו מושלם) בפרט בענין זה של שמירת העינים. ומה יהיה עם חשבון הנפש? זה השאירתי ליזמן קבוע ולסלח לנו בשמונה עשרה, אבל במשך היום הסתובבתי עם הרגשה טובה ולשמוח על מה שזכיתי כן לעשות.

אינני יכול לתאר איזה מהפכה זה עשה לי בחיי! התחלתי לראות את הצלחותי, ופתאום גיליתי שכנגד כל אותם מכשולות שעד עכשיו הייתי כ"כ טרוד בהם, יש לי ב"ה מאות הצלחות שעד עכשיו לא הייתי מודע להם בכלל!! זה גרם לי להרגיש שאני ב"ה 'א ערליכע איד' (יהודי טוב), ולא כמו שהרגשתי לפני זה.

זה הביא לי שמחה וסיפוק. וחוץ מהשמחה והסיפוק זה גם הפך את כל

בטחון ושמחה

הרבה שלא השיג? התשובה - כי עבד נאמן קראת לו. אם אתה עבד נאמן אז אתה שמח בכלים שקבלת לתפקידך, וגם אין אצלך מקום לקנאה - כאשר שמעתי בקו של הרב יעקב לוגאסי שליט"א - כי גם השני, שאולי יש לו כלים יותר גדולים משלך, אבל הוא רק עבד של ד' והכלים אינם שלו. וזה כמו שתקנא בנהג של הגביר, כי הוא יושב ברכב מפואר, והרי הרכב אינו שלו!

ואיך אדם יהיה שמח ברוחניות? כמו שהרב מאנדל שליט"א תמיד אומר שגם ברוחניות צריך לשמוח בחלקו, וע"י שיהיה עבד נאמן יקל לו לשמוח - כי סה"כ הוא עבד וטוב לו לעשות עבודתו לפני בוראו בנאמנות, עם הכלים שהשאלו לו! ובאמונה שזוהי הדבר הטוב ביותר בש"ל. (בודאי יכול להתפלל לעלות בדרגה, אבל בינתיים יהיה שמח!).

ילד יקר שהשאיר סיפור בקו

קוראים לי אהרן מביתר. רצינו לנסוע שבוע שעבר למירון, יצאנו וחיכנו נו בתחנה המון זמן, ושמענו שיש פקק ארוך, (ושהאוטובוס הקודם כבר ארבע שעות בדרך). כ"כ רצינו שהאוטובוס יבא כבר! תוך כדי שאנחנו מחכים בתחנה, היה פתאום אזעקה, ומיד מצאנו מקום להיות תחת מבנה יחד עם עוד הרבה אנשים. מזה למדנו שהשם עושה הכל לטובה, והודינו להשי"ת שלא היינו צריכים להיות באוטובוס ולשכב על הכביש שזה הרבה יותר מפחיד ולא נעים. W

מיידית, אבל אז נזכרתי בעלון שלכם שקראתי כמה פעמים שאין צורך לפחד, אלא לשמוח להודות להשם על כל הטוב, ולחשוב שבעז"ה זה שום דבר. ולכן החלטתי להתחזק במחשבות טובות, ולא לחשוב מה יהיה, וגם להתחזק בברכת אשר יצר בכוונה ובשמחה.

ופשוט - נס! הכאבים לאט לאט נרגעו, ועד מוצ"ש לא נשאר שום זכר! חשבתי לפרסם את הדברים, אבל לא מצאתי את הזמן, ושכחתי. ביום רביעי, בתי בת 3 חזרה מהגינה עם כאבים חזקים ברגליים, ולא יכלה לדרוך על כף רגלה. שוב התחלתי לדאוג מה זה הכאב ומי יודע אם זה לא משהו רציני וכו' וכו' כדרכי מאז... אבל שוב נזכרתי מהעלון ושר-ציתי גם לפרסם את הנס שהיה בשבת עם הבת הגדולה. חשבתי שבלי נדר, אם הכאבים יחלפו, ע"י מחשבות טובות והודיה להשם וכו', שנפי' רסם את הדברים. כמו שאתם מבינים, הנס קרה! הכאבים נרגעו לאט לאט, וביום חמישי בבוקר, הילדה קמה בריאה ושמחה בלי שום זכר לכאבים!

מאז אני משתדלת, בכל דבר שמתחיל להדאיג אותי, לחשוב רק מחשבות טובות, ושזה שום דבר - רק מאבא אוהב, הכל יכול! תודה רבה לכם!

חידוש יפה שהשאיר ירודי ת"ח בקו - יסוד בבטחון

'ישמח במתנת חלקו' - איך אפשר ליהודי לשמוח בחלקו, הרי יש כ"כ

ויריפהו ד' לך ארת הקללה לברכה

להחריב את כלל ישראל, ובסוף יצא ממנו רות, וממנה דוד המלך ומשיח! פעם אחר פעם הרע ביותר נהפך לטוב ביותר!

הדור האחרון - הנמוך ביותר והגדול ביותר

אנחנו זוכים להיות בדור האחרון, עיקבתא דמשיחא, שי"מ לשון עקב - הנמוך שבשיעור קומה של כלל ישראל. כל העולם ירד מדרגת אדם לדרגת בהמה. הסבא מסלבודקא הביא מדרש שהאבות הקדושים יאמרו למלך המשיח, שהוא גדול יותר מהם, כי הוא הגיע למעלות גדולות, על אף היותו בדור האחרון. וכבר אמר האריז"ל לתלמידו מהר"ח ויטאל זצ"ל, שבזמנינו כל פסיעה קטנה ביותר בעבודת השי"ת שוה הרבה יותר מהרבה בדורות הקודמים. ולכן אנחנו צריכים להיות שמחים ומאושרים, על שאנו עובדים את ד' מתוך מצב כ"כ משונה. ואם אתה מקנא במי שנראה שמצליח הרבה יותר ממך בעבודת ד', אז תדע שאין דבר יקר בשמיים ממי שהוא בתוך הנסיונות שלו ומתאמץ לעשות "טיפה" - וזהו יקר מהרבה בלי נסיון! ונמצא שהמצב הירוד של הדור יש לו צד טוב להגדיל בעשרות מונים כל עבודת ד' הקטנה ביותר שלו! ואם אדם היה יודע גדלות הנסיונות, היה מבקש עוד ועוד (אבל למעשה אסור לבקש, ואדרבה - אל תביאנו לידי נסיון) הנסיון הוא הזדמנות להוכיח לפני ד' כמה אתה בוטח בו שהכל לטובה. וזה גם מכריח אותך ללמוד ספרי בטחון באופן היותר טוב.

הרע ביותר - הוא הטוב ביותר

בלעם היה אדם מסוכן ביותר, ועם ישראל סבלו ממנו מאוד. כבר במצרים היה הוא זה שגרם ליהודים להיות עבדים לעולם ועד עם קשר של כישוף שלא יוכלו לברוח (זוה"ק בלק ר"ב ע"א). במדרש הגדול (שמות ב' כ"ג) מבואר שהוא יעץ לפרעה לעשות אמבטיה עם דמם של 300 תינוקות יהודים כל יום. הוא גם אמר לפרעה להרוג את משה כשמושה היה קטן. (ילקו"ש שמות רמז קס"ו). רש"י כתב ששנאתו לישראל היתה יותר משנאת בלק. (קבה ל', וגרשתי). הוא ידע שעת כעסו של הקב"ה ואילו לא שהקב"ה מנע ממנו לקלל, לא נשתייר מבני ישראל שריד ופליט (ברכות ז' ע"א).

אבל ברגע שהקב"ה התערב, קבלנו ממנו ברכות נשגבות. ובאמת יהודי מתחיל את יומו במה טובו - המילים של בלעם. בברכות (יב:) מבואר שרצו לקבוע פרשת בלעם בקריאת שמע! ראה איך בלעם נהפך ל"חבר טוב" שלנו! אולי בדרך רמז י"ל וישא משלו ויאמר - שכל פרשת בלעם הוא באמת משל נפלא על המהלך בעולם הזה. המון פעמים שונאי ישראל רוצים לעשות לנו רע, והקב"ה ברוב רחמיו, הופך את הכל לטובה! גם כשאין אנו יודעים מאומה. בגמ' (סנהדרין צ"ו:) מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק. מבני בניו של סיסרא, שנחריב, וגירון הקיסר, מלכים גבורים ועריצים שכ"כ הרעו לנו, יצאו מהם, שמעיה ואבטליון, רבי עקיבא, ורבי מאיר. גם בלק רצה כ"כ

בטחון ורתיקון המידות

מצב רמידי של הודיה

אם האדם היה יודע כמה השי"ת הוא טוב ומיטיב, וכמה נחת רוח יש לו כשהוא בוטח בו, הוא היה רץ אל השי"ת לפני כל פעולה קטנה או גדולה שהוא עושה. ואם אתה מרגיל את עצמך לרוץ אל השי"ת תמיד להודות לפניו על כל דבר, במקום לחשוב תמיד לבקש עזר, אז תצליח עוד יותר. המטרה של כל "יהודי" - לשון הודיה - להיות כ"כ שקוע בהודיה עד שמרגיש ש"יש לי כל", ד' רועי לא אחסר, כוסי רוייה - הכוס שלי מלא על כל גדותי! וזה יביא אותך גם למדת הנדיבות - להיות רודף צדקה וחסד. לכתחילה, לימוד שער הבטחון ושער הבחינה, יחד עם הודיה שעה שלימה יביא אותך למצב זה. [אמרו לי - אם היית אומר 10 דקות היו שומעים לך יותר כי שעה שלימה זה קשה - והסכמתי. אמנם אם באמת ברצונך לכבוש כל זיק של עצבות בטבעך ולשכוח מכל מיני טיפולים רגשיים וכו' וכו' אז הייתי ממליץ על שעה שלימה, ובהדרגה איך לעשות עם געשמאק. (ועי' במסגרת מעל"ד)].

הסיפור המשעשע והמצחיק ביותר בעולם!

כל שנה אנחנו חוזרים וקוראים את הסיפור המשעשע איך שבלעם הני

כבד (!) מכה וכועס על... א-ת-ו-נ-ו!! שעושה ממנו לעג וקלס לעיני כל שריו! מה יותר משעשע וזר מזה?? הוא אומר לאתונו "כי התעללת בי - עשית ממני צחוק"! - האתונו הצליח לעשות צחוק מהגוי הנכבד ביותר בעולם!! ושהוא בדרך לעקור אומה שלימה בפיו, וכאן אין לו עצה אפי' לו נגד אתונו! הקב"ה השתמש באותו לשון - אשר "התעללתי" במצרים - התורה מתארת את כל הפרטים באריכות כמה בלעם היה ללעג וקלס - ללמדינו שאחד העקרים באידישקייט, הוא לעשות צחוק גדול מהרע והקנאה והתאוה והכבוד! בנובהרדוק היו מומחים לצחוק על כל הבלי העוה"ז הנזכרים. ואף בשיחות מוסר הביאו את הציבור לידי צחוק על ההבל של כל מה שנראה בעינים פשוטות כחשוב וגדול. הבל הבליים, הכל הבל.

גם זו לטובה

כתב מהר"ל: "זו" (ולא 'זה') עם ו' ההיפוך כי ע"י אמירה זו אתה מהפך הגרוע ביותר להטוב ביותר! (ואמירה זו נפסקה להלכה (!) בשו"ע או"ח (ר"ל סעיף ה'). גם המדות הרעות הפועלות בקרבינו, הם טובים כשפונים להקב"ה. כי אדם יקבל שכר על כל מה שמצטער על מצבו, וגם אם זוהי לתקן את המידה, יש לו זכויות עצומות על כל ההתגברות.

בנובהרדוק - עבודת ה"פרטים"

שום סיבה, רק שכבר אינו מתפעל ממך כ"כ. אדם רגיל יוצא מהכלים במצב כזה, ומאבד עשתונותיו לגמרי. אבל נובהרדוקער יהיה לו געשמאק מיוחד בזה. "יש לי חבר אחד בשמים, ואיני צריך שכל העולם יחזיקו ממני". שער ייחוד המעשה, מלמד אותך שאנשים מסביבך הם כמו עצים ובהמות, וא"כ כבר לא כואב לך אם היית נבוכ לפני פלוני, (שהוא באמת רק כעשבים או ככבש), ואתה משנן לעצמך: הכבוד הבל הבליים, או הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין וכו', ואתה מרגיש מצויין - געוואלדיג! עוד פסוק שהיו משננים בנובהרדוק "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ" (תהילים ע"ג כ"ה ע"ש). אתה כבר לא משתעבד לאנשים ואתה לומד שיש רק אחד שהוא ידיד נפש אב הרחמן, בשמים. האנשים מסביבך נמצאים כדי שתאהב אותם, לא שתפחד מהם, וממה שהם חושבים עליך. תהיה כמה שיותר משה וכמה שפחות בלעם, ותכניס את ההכרה של הקב"ה בחיך יותר ויותר לבטל מחשבות על בני אדם - שהם באמת כלום ביחס להקב"ה! זה יעשה לך חיים בריאים ועם געשמאק! אל תפחד מאנשים עם הרבה בטחון עצמי ואישיות, או עשירים או מפורסמים, ואפילו עם מעלות רוחניות! אתה תיבהל עם תדע כמה הם לא בטוחים בעצמם! תן להם חוס, אהבה וכבוד - הם ייהנו!!

בנובהרדוק לימדו שכשיש לך לחץ או מתח מלהיות עם אנשים מסויימים, אז השורש הוא כבוד. אתה מפחד להיות על ידם, משום שאתה מרגיש בטל, ובלי אפשרות להתבטאות או להתבלט על ידם. ולכן בנובהרדוק היו דוקא עומדים על יד אנשים "מפחידים" כאלה, כדי להתגבר על הפחד הזה.

היו מחפשים דוקא מצבים כאלה כדי להתרגל שאנשים אינם אלילים ח"ו! אתה רוקד בחתונה, ואתה רוצה להושיט יד למישהו להזמין אותו להכנס לריקוד, ואתה מפחד שאולי הוא יסרב, ואתה תרגיש לא יוצלח - שהשאייר את היד שלך תלויה ולא קיבל הצעתך - אתה מחליט שזה בזיון אבל באמת אינו כן. אם אתה עובד על השתוות (שיהיה שווה לך אם אנשים ישבחוך או יזלזלו בך, כמש"כ החוה"ל בריש ייחוד המעשה) אז אתה תחפש מצבים כאלה! אדרבה, זה יהפוך אותך לברזל! ואתה תלמד להפסיק לפחד ולהלחץ. חיים מדבר עם 3 אנשים ואתה א' מהם. והוא כל הזמן מסתכל על השניים האחרים. קשה לאדם רגיל כשמתעלמים ממנו, אבל אם אתה נובהרדוקער, אתה תישאר שם כמה שזו אפשרי. אם תספר על ה"פרט" שלך לראש הוועד, תקבל כח לעוד. (אפשר גם לעבוד עם חבר!) מי שאתה מעריך, תמיד היה נחמד וחם אליך, ופתאום הפסיק בלי

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

נהנית מהגליון?

לתרומות:

בירושלים: 0504199693

בית שמש: (הר"ר יצחק לב ארי הי"ו) 0504121613

בני ברק וקרי"ס: 0504154557

לאמריקה: +13478604298